

Bjørner. 2. Beh. $\frac{12}{5}$ (F. Sp. 4308). 3. Beh. $\frac{14}{5}$ (F. Sp. 4442).
Loven stadfæstet 24. Maj 1948. (Lov-Tid. Nr. 219).

Ved Loven forlænges Gældsbegrænsningsloven, saaledes som denne Lov senest er ændret, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 198 af 3. April 1946 og Lov Nr. 252 af 4. Juni 1947 (Aarbog 1946—47, Side 289) fra 30. Juni 1948 til 30. Juni 1949.

Det var oprindeligt foreslaaet, at Forlængelsen skulde være for 2 Aar, men dette ændredes under Sagens Behandling i Landstinget til 1 Aar.

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte *Ministeren for offentlige Arbejder* paa Indenrigsministerens Vegne:

„Lovgivningen om midlertidig Begrænsning af Adgang til Tinglysning af Gæld paa fast Ejendom blev indledet med en midlertidig Lov af 2. August 1940, som dog stadig er blevet forlænget, senest ved Lov af 4. Juni 1947. Ifølge denne sidste Lov vil Gældsbegrænsningsloven ophøre at have Gyldighed den 30. Juni 1948. Allerede i Begyndelsen af Besættelsestiden frygtede man for, og med Rette, at den kunstigt skabte Pengerigelighed skulde medføre en Opskrining af Priserne paa fast Ejendom. Hovedmotiveringen for Indførelsen af Gældsbegrænsningen var da at søge forhindret, at der blev investeret mere Kapital i faste Ejendomme, end hvad der svarede til disses normale Afkastningsevne. Dette Hensyn gør sig stadig gældende. Det vil endnu tage et Par Aar, inden de Foranstaltninger, der er iværksat til Sanering af vort Pengevæsen, fuldt ud faar Virkning, og saa længe dette ikke er sket, kan det ikke anses for forsvarligt at lade Gældsbegrænsningslovgivningen ophøre. Det foreslaas derfor, at Loven forlænges for 2 Aar, til 30. Juni 1950, men stadig væk saaledes, at den forinden kan ophæves ved kongelig Anordning.“

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.

72. Lov om Ændringer i Lov Nr. 147 af 30. Marts 1946 om Overførelse af Kredit- og Hypotekforeningslaan til Serier eller Afdelinger med lavere Rentefod. (Indenrigsminister *Smørum*). [A. Sp. 4549. — C. Sp. 1295 og 1297].